

शृण्वन्सुरमणीयानिविप्रोगच्छतगौतमः ॥ ततोपश्यत्सुरम्येषु सुवर्णसिकताचिते ॥ ११ ॥ देशे समे सुखे चित्रे स्वर्गोद्देशे समे नृप ॥ श्रिया जुष्टं महावृक्षं न्यग्रो
धं च सुमंडलं ॥ १२ ॥ शाखाभिरनुरूपाभिर्भूयिष्ठं च सन्निभं ॥ तस्य मूलं च संसिक्तं वरचंदनवारिणा ॥ १३ ॥ दिव्यपुष्पांश्चितं श्रीमत्पितामहसमोपमं ॥ तं ह
स्वागौतमः प्रीतो मनःकांतमनुत्तमं ॥ १४ ॥ मेध्यं सुरगृहप्रख्यं पुष्पितैः पादपैर्वृतं ॥ तमासाद्य मुदा युक्तस्तस्याधस्तादुपाविशत् ॥ १५ ॥ तत्रासीनस्य कौतेय
गौतमस्य सुखः शिवः ॥ पुष्पाणिसमुपसृष्ट्य प्रववावनिलः शुभः ॥ ह्लादयन् सर्वगात्राणि गौतमस्य तदानृप ॥ १६ ॥ स तु विप्रः प्रशान्तश्च स्पृष्टः पुण्येन वायुना ॥
सुखमासाद्य सुष्वापभास्करश्चास्तमभ्ययात् ॥ १७ ॥ ततोस्तं भास्करेयाते संध्याकाल उपस्थिते ॥ आजगाम स्वभवनं ब्रह्मलोकात् स्वगोत्तमः ॥ १८ ॥ नाडीजं
घट्टित्स्यातो दयितो ब्रह्मणः सखा ॥ बकराजो महाप्राज्ञः कश्यपस्यात्मसंभवः ॥ १९ ॥ राजधर्मेति विख्यातो बभूवा प्रतिमो भुवि ॥ देवकन्यासुतः श्रीमान् विद्वा
न् देवसमप्रभः ॥ २० ॥ मृष्टाभरणसंपन्नो भूषणैरर्कसन्निभैः ॥ भूषितः सर्वगात्रेषु देवगर्भः श्रिया ज्वलन् ॥ २१ ॥ तमागतं स्वर्गं हृष्ट्वा गौतमो विस्मितो भवत् ॥ क्षु
त्पिपासापरिश्रान्तो हिंसार्थी चाभ्यवैक्षत ॥ २२ ॥ राजधर्मो वाच स्वागतं भवतो विप्रदिष्ट्या प्राप्तो सिमे गृहं ॥ अस्तं च सविता यातः संध्येयं समुपस्थिता ॥ २३ ॥
मम त्वं निलयं प्राप्तः प्रियातिथिरनिंदितः ॥ पूजितो यास्यसि प्रातर्विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ २४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आप० कृतं प्रोपाख्याने एकोनसप्तत्य
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ ॥ ५ ॥ भीष्म उवाच गिरंतां मधुरां श्रुत्वा गौतमो विस्मितस्तदा ॥ कौतूहलान्वितो राजन राजधर्माणमैक्षत ॥ १ ॥
राजधर्मो वाच भोः कश्यपस्य पुत्रोऽहं मातादाक्षायणी च मे ॥ अतिथिस्त्वं गुणोपेतः स्वागतं ते द्विजोत्तम ॥ २ ॥ भीष्म उवाच तस्मै दत्त्वा ससत्कारं विधि
दृष्टेन कर्मणा ॥ शालपुष्पमयीं दिव्यां बृसीं वै समकल्पयत् ॥ ३ ॥ भगीरथरथाक्रान्तदेशान् गंगानिषेवितान् ॥ ये चरन्ति महामीनास्तां श्वतस्यान्व कल्पयत् ॥ ४ ॥ व
ह्निचापिसुसंदीप्तमीनां श्वापिसुपीवरान् ॥ स गौतमायातिथये न्यवेदयत् काश्यपिः ॥ ५ ॥ भुक्तवंतं च तं विप्रं प्रीतात्मानं महातपाः ॥ कृमापनयनार्थं सपक्षाभ्या
मभ्यवीजयत् ॥ ६ ॥ ततो विश्रान्तमासीनं गोत्रप्रश्नमपृच्छत ॥ सो ब्रवीद्वै तमोस्मीति ब्रह्मना न्यदुदाहरत् ॥ ७ ॥ तस्मै पर्णमयं दिव्यं दिव्यपुष्पाधिवासितं ॥ गं
धास्त्रं शयनं प्रादात्स शिष्ये तत्र वै सुखं ॥ ८ ॥ अथोपविष्टं शयने गौतमं धर्मराट् तदा ॥ पप्रच्छ काश्यपो वाम्भीकिमागमनकारणं ॥ ९ ॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥